

QUY HÀNG

Hai bàn chân lạnh
đêm. Khuya
áo sương đắp đổi qua mùa tuyết băng
mỏng manh
là sợi tơ tằm
hoang mang là tiếng thơ
thầm gọi tên
là trăm con chữ tặt nguyên
tìm môi. Vai
mỏng
bên triền vực
thâm
lắng sâu
lắng
xuống oan cầm
tả tơi chút thịt xương
lầm
buổi đưa
người về
còn sớm ? hay trưa
mà nghe hưng phé
lạnh vừa heo may
tiễn cung. vút
một đôi mày
hỏi ỏi tình lụy
ngón tay
trề tràng
lệ từ trích một nét ngang (*)
nguyên thân đuối. lả
quy hàng mỹ nương
(*) chữ Cao Vị Khanh

LIỄU Y

Áo mỏng
bay rồi
áo mỏng
bay
em tan
như một giọt
sương gầy
vàng xưa tóc mộ
chân hài xảo
áo mỏng
xa rồi
mây nước mây ...

HOÀNG XUÂN SƠN